

ואגנס בך. זהו שפטותיך (תחלים מט)
תהום אל תהום קורא לךול צנוריך.

התה אלה שלוש מאות ושים
וחמשה גידים, מהם לבנים, מהם
שחרים, מהם אדרמים, כלולים זה
בזה, ונעשו גון אחד. אוטם גידים
נרכמו בשבע עשרה רשותות, וכל
אתמת נקראת רשות גידים. נרכמו
זה בנה וירודים לשפולי התהום.
פתחת אלה שפי רשותות עמודות
במראה של ברזל, ושפי רשותות
אתרות במראה של נחתת.

שני כסאות עומדים עליהם, אחד
מיינן ואחד ממשמאלי. כל אותן
רשותות מתחרבות אחת, והם
ירודים מאותם צנורות ונכניות
ברשותות הלו. אוטם שני
כסאות, אחד כסא הרקיע השחור,
ואחד כסא הרקיע האבעוני.

אלן השני כסאות, פאשך אלו
עליהם, עליהם בכסא ההוא של
הרקיע השחור. וכאשך ירודים,
ירודים בכסא ההוא של הרקיע
האבעוני. שני הכסאות הלו,
אחד מיינן ואחד ממשמאלי. אותו
כסא של הרקיע השחור מימין,
ואחו פסא של הרקיע האבעוני
משמאלי. כשלולים בכסא של
הרקיע השחור, מנוקד הכסא של
רקייע שמאל וירודים בו.
מתגלגים הכסאות אחד עם
אחד. (ילקוט) ירודות כל אותן
רשותות להונם ומנכניות אותן
לשפולי התהום המתהן.

עומד כסא אחד, ועולה מעל לכל
אותם התהומות, ועומד בכסא
אחר מפתחה לכל התהומות. בין
שני הכסאות הלו מתגלגים כל
אותם התהומות וכל אוטם
הצנורות, ונגעינו בין שני
הכסאות הלו.

שביעים וחמשה צנורות הם.
שבעה הם עליזונים מהכל. וכל

ויאיעול בה, הדא הוא דכתיב, (תחלים מב) תהום
אל תהום קורא לךול צנוריך.

תחות אלין, תלת מה רשותין וחמש גידין,
מנהון חורין, מנהון אוכמן, מנהון
סומקין, אטפלין דא ברא, ואטביבו גון
חד. אינון גידין אטרקימו בשבע עשרה
רשותות, וכל חד רשות גידין אקררי. אטרקימו
דא ברא, ונחתין בשפולי תהום. תחות אלין,
תרין רשותין קיימין בחיזו דפרזלא, ותרין

רשותין אחרניין בחיזו דנחשא.

תרין כורסווין קיימי עלייהו, חד מימנא, וחד
משמאלי. כל אינון רשותין מתחברין
בחדר, ומין נחתין מאינון צנורין, וועלין
באلين רשותין. אינון תרין כורסווין, חד
פומסיה דרייקעה אוכמן, וחד כורסיה
דרקיעא סונגנא.

אלין תרין כורסווין, חד אינון סלקין, סלקין
בההוא כורסיה דרייקעה אוכמן. וחד
נחתין, נחתין בההוא כורסיה דרייקעה
סונגנא. אלין תרין כורסווין, חד מימנא וחד
משמאלי. ההוא כורסיה דרייקעה אוכמן
מיימנא. וההוא כורסיה דרייקעה סונגנא
משמאלי. חד סלקין בכורסיה דרייקעה
אוכמן. מאיך כורסיה דרייקעה שמאלי
ונחתין ביה. מתגלגן כורסווין חד בחד. (נתנו)
נחתא כל אינון רשותין בגויהו, וועלין לוֹן
בשפולי דתהום מאתקאה.

קאים חד כורסיה, וסליק לעילא מכל אינון
תהומי, וקאים כורסיה אתרא, למפה
דכל תהומי. (דף כ"ט ע"א) בין תרין כרפסוון אלין,
מתגלגן כל אינון תהומי, וכל אינון צנורין,
athanutzio בין תרין כרפסוון אלין.

שבעין וחמש צנורין אינון, שבעה אינון עלאי

אוחם אחרים אוחזים בהם, וככלם גועצים בגלגול היפה זהה באחד זהה, ונעוצים בגלגול היפה באחד זהה.

בhem הפלים (פתוחם) עלולים וירודים. אוחם שירודים פורים בפתחותם ובוקעים אוחם. אוחם שעולים נכנסים לאוחם נקי האברים, ועלולים וממלאים את שבעת הגימאים. עד פאן שבעת גוני הקארות בסוד עליון.

בא וראה, נחשת הנקנפה שאמרנו, אלה הם אוחם Hari נחשת, שנקרו או Hari נחשת, והם שנקרו או Hari נחשת. (ואלה עומרדים שעוררים בכל אוחם הפתחים, ומkipים אוחם, את כל אוחם שעומדים בפניהם, משום שאלה הם שעוררים שעומדים בפתחים שבחוין, ואלה נכנסים

יוציאים בבית הפלך. ומהנהחשת הוא, כל אוחם כל המזבח לשמש בו. ואלה הם כלים למזבח. שכשנשות קרובות לעלות על גבי המזבח, אלה הם עובדים אותה עבדות המזבח, וככלם מסיעים לשמש את אותו שמוש. ונקרוים כל המזבח. וכל הפלים הלו וכל אוחם יתדוח המשכן, כלם נקרו או בשמות, כל שרת לשמש בקדש. ועל זה עומרדים כלם ממנים ידויעים ומרובבות ידויעות ורווחות ידויעות, כל אחד ואחד קראוי לו. ובהיכלות הקדש, שם היכלות ידויעים, כלם בחשיבותם.

קשר הזקב - זקב. בסר - בכסף. נחשת - בנחשת. אלה של הנחשת שלמה נוטלים פה מגנחת של מעלה, וכך הכל. כל אוחם גוניים מתרכבים אלה באלה, לאחן ולתקשר אלה באלה.

קרפי זקב עומרדים לקשר אוחם

דכלא. ובכל אינון אחרני אחידן בהו, ובכללו געיצין בגלגלי דהאי כורסייא בסטרא דא, געיצין בגלגלי דהאי כורסייא בסטרא דא. בהו, מיין (פתוחם) סלקין ונחתין, אינון דנחתה בראן בטהומי, ובקעי לוין. אינון דסלקין עאלין באינון נוקבי אבןין, וסלקין ומלין לשבעה ימים. עד קאן שבעה גווני נהוריין ברזא עלאה. (ע"ב).

הא חזי, נחשת הנקנפה דקא אמרן, אלין אינון טורי נחשת, דאקרון Hari נחשת. וaina דאקרון אידי נחשת. (ולאי) קיימין פרעין, בכל אינון פתחין, וטהרין להו, לכל אינון דקיימין לגו, בגין דאלין אינון פרעין דקיימין לפתחין לבן, ואלין עאלין ונפקהי בבי מלפאת.

ומן נחשת דא, כל אינון מאני דמ描绘א לשמשא בה. ואלין אינון מאני דמ描绘א, דכד נשמתין מתקרבין לסלקה על גבי מ描绘א, אלין אינון פלחין ההוא פולחנא דמ描绘א, ובכלו מסיעי לשמשא ההוא שמשוא, ואקרון כל המזבח. וכל אלין שמשוא, ואקרון יתדות המשכן, כלו מאני, וכל אינון יתדות המשכן, מאני דשמשא לשמשא בשמהן אקרון, מאני דקמיין כלו ממנן ידייען, ורתייכין ידייען, ורוחין ידייען, כל חד וחד בקדשא חזי ליה. ובהיכלין קדשא דאינון היכלין ידייען, כלו בחישבנה.

קשר זקב דרבא ברבא. פספא בכספה. נחשא בנחשא. אלין דנחשת דלמפה, נטלי חילא מנחשת דלעילא, וכן כלא. כל אינון גווני מתערבי אלין באLIN, לאחד לאתקשר אlein באLIN.

קרפי זקב אינון קיימין לקשר אינון יריין